

HÅKAN HYDÉN

Erinran

Till
Tjänsteförslagsnämnden för
samhällsvetenskapliga
fakulteten
Lunds universitet

Angående tjänstetillsättning av professor i Rättssociologi, Dnr VI E 311 1578/86

Enligt högskoleförordningen 19 kap 76 § (SFS 1985:702) bör tjänsteförslagsnämnden avge förslag i tjänstetillsättningsärende senast fyra månader efter utgången av den ansökningstid som har angetts i kungörelsen om tjänsten. Om så ej skett skall rektorsämbetet under rättas med angivande av skälet till dröjsmålet. Ansökningstiden i rubricerat ärende gick ut 1986-02-28 och förväntades således (av lagstiftaren) vara färdigt för yttrande 1986-06-28. Ehuru detta inte låtit sig göras i aktuellt ärende är ändå högskoleförordningens bestäm-

melse ett uttryck för en strävan efter att tjänstetillsättningsärenden skall handläggas skyndsamt.

När nu rubricerat ärende efter allenda erinringar bordlagts vid två sammanträden, ser jag mig som sökande föranlåten att göra följande påpekande. Tjänsteförslagsnämnden tycks på sitt senaste sammanträde 1987-06-02 ha godtagit en rättstillämpning som innebär att den förändring – om än ringa – som ägde rum i högskoleförordningen per den 1 juli 1986 skall gälla*. Det innebär att tjänsten skall tillsättas på grunder som inte var kända för de sökande när tjänsten utlyses, en inom parantes sagt ovanlig och lite stötande rättsuppfattning. Personligen är jag emellertid benägen att böja mig för den

* UHÄ har i beslut så sent som 1987-04-07 intagit en motsatt ståndpunkt i ärende Regnr 7104-4130-86 rörande besvär över tillsättning av en extra tjänst som universitetslektor i matematik vid universitetet i LUND.

na tjänsteförslagsnämndens tillämpning. Det är angeläget att beslut i ärendet inte uppskjuts ytterligare.

Jag vill därför föreslå tjänsteförslagsnämnden att tillskriva samtliga sökande med en uppmaning om en redogörelse av de ytterligare eventuella meriter som de kan tänkas vilja åberopa till följd av de ändrade förutsättningar i ärendet. Det torde vara tillräckligt att dessa föreligger på tjänsteförslagsnämndens bord samtidigt med de sakkunnigas förnyade yttrande i ärendet. De sakkunniga är ju trots allt endast en del i tjänsteförslagsnämnden. Om inte detta sker föreligger risk för att tjänsteförslagsnämnden ånyo tvingas bordlägga ärendet, något som vore olyckligt för ämnet.

De nya befordringsgrunder högskoleförordningen framhåller i den nya lydelsen är att vikt skall fästas vid förmåga att informera om forskning och utvecklingsarbete, samt att bedömningen av den pedagogiska skickligheten även skall grundas på ledning, utveckling och planering av grundläggande högskoleutbildning och undervisning i sådan utbildning samt genom utarbetande av läromedel för högskoleutbildning.

Mina egna meriter i dessa hänseenden framgår av ansökan till tjänsten samt av de sakkunnigas bedömning härav under punkten 3 i sakkunnighetsutlåtandet (sid 32 – 33). Jag har mångårig erfarenhet av grundutbildning såväl i vad avser planering och utveckling som undervisning, vilket framgår av till ansökan bifogade intyg. Som ytterligare merit i detta hänseende kan hänvisas till läromedel och genomförandet av en kurs i radio och TV anordnad av Utbildningsradion och LiberHermodis i ämnet Arbetsrätt. För närvarande deltar jag i planering och genomförande av en motsvarande kurs i Vardagsjuridik som skall sändas första gången hösten 1987 och våren 1988 i radio och TV. Sistnämnda aktiviteter kan också hänföras till bedömningskriteriet information om forskning och utvecklingsarbete. Radio och TV torde vara ett oslagbart medium

i detta hänseende. Tidskriftsarbete och bokutgivning har inte samma genomslagskraft. Läsekretsen är begränsad. Detta gäller tyvärr för såväl Tidskrift för Rättssociologi som den nordiska tidskriften *Retfærd* som jag själv genom mångårigt redaktionsarbete deltagit i.

Slutligen vill jag göra några korta kommentarer i anledning av de erinringar som förevarit. Sökanden *Flemming Balvig* erinrade mot att de sakkunniga i sin placering av de sökande använde ett kriterium av *forskningspolitisk art* till stöd för att sätta Hydén före Balvig. De sakkunniga hänvisade till att den forskarprofil som Hydén företrädde var angelägen att stödja i nordisk rättsociologi. De sakkunniga har därefter på förslag från tjänsteförslagsnämnden bedömt frågan på nytt. Min egen uppfattning i frågan är följande. De sakkunnigas ursprungliga utlåtande var formulerat som en forskningspolitisk fråga, men i sak var det fråga om en kvalitativ vetenskaplig bedömning, nämligen den att Hydéns forskning är mer relevant för ämnet rättsociologi än Balvigs och att den därför skall tillmätas större värde. Detta är inte ett forskningspolitiskt ställningstagande utan ett adekvat argument i ett tjänstestillsättningsärende.

Sökanden Hetzler tycks ifrågasätta min *pedagogiska skicklighet*. Hon gör det främst genom ett formaljuridiskt synsätt på ämnet rättsociologi. Implicit i hennes argumentation tycks ligga tanken att undervisning i rättsociologi endast kan ske på en rättsociologisk institution. Det är naturligtvis fel. Själv har jag under lång tid ägnat mig åt rättsociologisk undervisning på såväl den juridiska som handelsrättsliga institutionen vid Lunds universitet. Mina möjligheter att göra det på rättsociologiska institutionen har tyvärr varit begränsade, något som jag hoppas kommer att ändras i framtiden. Därutöver har jag deltagit i forskarutbildningen med rättsociologiska inslag på allehanda institutioner runt om i Norden. Jag har också – vilket framgår av de sakkunnigas utlåtande – byggt upp forskarutbildningen

på institutionen för handelsrätt i samband med att denna institution på samhällsvetenskapliga fakulteten för några år sedan fick rätt att bedriva forskarutbildning. Jag handleder inom ramen för ett av Riksbankens Jubileumsfond finansierat projekt två doktorander i rätts-sociologi (ehuru inte inskrivna vid rätts-sociologiska institutionen i Lund). Jag har under årens lopp under hand varit delaktig i handledning av ett flertal av de doktorander som är inskrivna vid och i vissa fall disputerat vid rätts-sociologiska institutionen.

Sökanden Hetzler hänvisar också för egen del till *jämställdhetsskäl*. Även detta vilar på ett strikt formaljuridiskt synsätt. Mig veterligt är detta enda gången som jämställdhetsargument förekommer i Hetzlers skrivande, nämligen när det är till stöd för henne själv. I forskningssammanhang har hon i vart fall inte ägnat problematiken något intresse. Personligen kan jag inte avhålla mig från en rätts-sociologisk reflektion i sammanhanget. Tanken med att i tjänstetillsättningsärenden beakta jämställdhetsskäl är att synpunkter från det underrepresenterade könet skall influera det verksamhetsområde som tjänsten avser. I korthet innebär det i aktuellt ärende att det är ett legitimt argument att inom ramen för ämnet rätts-sociologi stödja forskning med relevans för det underrepresenterade könet, i detta fall kvinnors rättsliga och sociala ställning. Hetzler har inte bidragit med något till

forskningen på detta område. Jag kan inte heller själv sägas ha tillfört forskningen något inom området. Jag har dock ägnat mig åt forskningsområdet, deltagit i kvinnorrättsliga konferenser och även publicerat mig inom området genom artiklar. Jag har således en beredskap för och intresse för denna typ av rätts-sociologisk forskning. Den paradoxala situationen föreligger således i detta ärende att det underrepresenterade könets kollektiva intressen mår bäst av att en ur det överrepresenterade könet tillsätts på tjänsten. Slutsaten blir således i anledning av Hetzlers erinringar att t o m om man använder jämställdhetsargument – något som till följd av de sakkunnigas bedömning av de sakliga meriterna för tjänsten hos de sökande framstår som uteslutet – så talar de inte till Hetzlers förmån. Jämställdhetsskäl är vid tjänstetillsättningar på statlig sektor (som i detta fall) inte en obligatorisk faktor att beakta (såsom vid tillsättningar på privat sektor), utan något som fakultativt kan vägas in för den händelse sakskalet talar härför. Dessa sakskalet har inte med den sökandens person att göra. För den händelse diskriminering görs gällande, såsom i detta fall, skall det handläggas i särskild ordning vid arbetsdomstol.

Lund 1987-06-15
Håkan Hydén (sign)

